

EL POBLENOU

LA CIUTAT PRODUCTIVA

De què ha de viure la ciutat després de la desindustrialització?

El socialisme utòpic de Cerdà hi va veure la possibilitat d'una Nova Icària. El pla 22@, un banc de proves per explorar la societat del coneixement. La desindustrialització l'ha omplert de fàbriques abandonades i la memòria obrera i cooperativa l'ha carregat de sentits. El Poblenou és el territori idoni per fer-se una pregunta crucial: com aconseguir que la ciutat continuï sent un lloc on guanyar-se la vida? De què hem de viure?

Al Poblenou es palpen com enlloc a Barcelona les contradiccions d'aquest fenomen tan abstracte i inabastable que anomenem globalització. Hi coincideixen, sense acabar de conèixer-hi, les seus de grans multinacionals amb fàbriques velles i abandonades; monuments signats per les grans estrelles de l'arquitectura amb obres auto-construïdes i anònimes, i especialistes mundials de les noves tecnologies amb nouvinguts sense papers que practiquen el vell ofici de drapaire. El barri fa anys que està immers en una lenta però continuada transformació que pretén respondre a una pregunta: de què ha de viure la ciutat? A què s'ha de dedicar?

El pla 22@ proposa respostes insòlites, plenes d'excepcions a la manera que tenim avui de fer ciutats. Les dues-centes hectàrees del seu àmbit no s'estan transformant d'un dia per l'altre, a cop de gran esdeveniment, com va passar amb els sectors veïns de la Vila Olímpica i Diagonal Mar. No és una ciutat especialitzada, feta a grans pedaços monofuncionals, només de

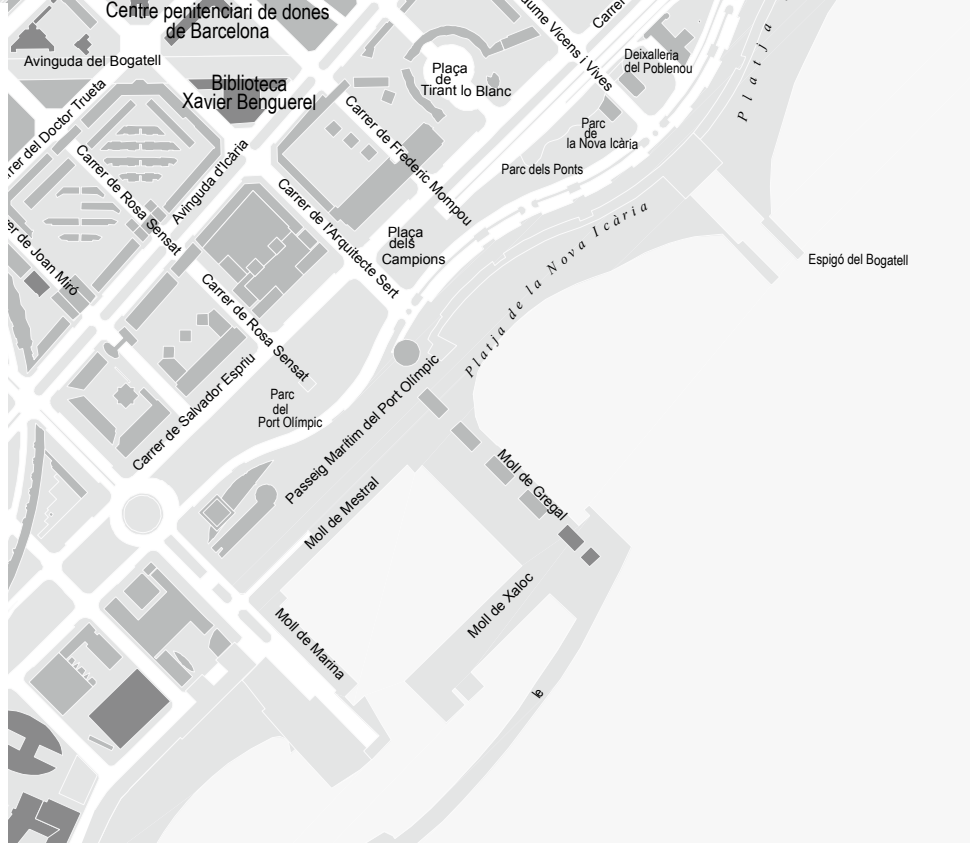
cases o només d'oficines. Tampoc no és una ciutat homogènia, de finestres repetides, feta de grans enfilalls de casetes adossades o tota de vidres reflectants. No és una ciutat de nova planta, que depreda territori o fa tabula rasa amb tot el que troba al seu pas, ni una ciutat marginal, perifèrica o mal connectada.

És una ciutat que es va fent de mica en mica, sobre la marxa, conjugant usos mixtos i arquitectures contrastades, vestigis del passat amb novetats de la més rabiosa actualitat. És una forma inacabada, relligada amb grans infraestructures, banyada pel litoral i a tocar de la plaça de les Glòries, el centre neuràlgic que l'ldelfons Cerdà va preveure per a Barcelona. És la reinterpretació, al cap de cent cinquanta anys, del seu revolucionari Eixample, que, amb voluntat democràtica i igualitària, entenia la ciutat com una font de progrés, d'higiene, de serveis i de treball. D'aquell socialisme utòpic que va veure en el Poblenou la possibilitat d'una Nova Icària, en queda el suport de la retícula. Ara, amb el llegat de la memòria obrera i cooperativa del barri i entenent com a oportunitat l'obsolescència de les seves fàbriques abandonades, hauria de ser possible que la ciutat pugui ser un lloc on viure-hi i guanyar-se la vida. Ho estem fent bé?

POBLENOU LA CIUTAT PRODUCTIVA

- 1 Plaça Prim
- 2 Mercat del Poble Nou
- 3 Rambla del Poble Nou
- 4 Flor de Maig
- 5 La Farinera "La Asunción"
- 6 Antiga fàbrica "Vapor Lluï"
- 7 Carrer Llacuna / Pere IV
- 8 Fundació Vila Casas
- 9 Edificis de nova construcció:
Media-TIC, RNE, Indra, entre
d'altres
- 10 Museu del Disseny de Barcelona
(DHUB)
- 11 Plaça de les Glòries

EL POBLENOU LA CIUDAD PRODUCTIVA

¿De qué tiene que vivir la ciudad después de la desindustrialización?

El socialismo utópico de Cerdà vio ahí la posibilidad de una Nueva Icaria. El plan 22@, un banco de pruebas para explorar la sociedad del conocimiento. La desindustrialización lo ha llenado de fábricas abandonadas y la memoria obrera y cooperativa lo ha cargado de sentidos. El Poblenou es el territorio idóneo para plantearse una pregunta crucial: ¿cómo conseguir que la ciudad siga siendo un lugar donde ganarse la vida? ¿De qué tenemos que vivir?

En el Poblenou se palpan como en ninguna parte en Barcelona las contradicciones de ese fenómeno tan abstracto e inabarcable que denominamos globalización. Coinciden, sin acabar de convivir, las sedes de grandes multinacionales con fábricas viejas y abandonadas; monumentos firmados por las grandes estrellas de la arquitectura con obras autoconstruidas y anónimas, y especialistas mundiales de las nuevas tecnologías con recién llegados sin papeles que practican el viejo oficio del trapero. El barrio lleva años inmerso en una lenta pero continuada transformación que pretende responder a una pregunta: ¿de qué tiene que vivir la ciudad? ¿A qué se tiene que dedicar?

El plan 22@ propone respuestas insólitas, repletas de excepciones a la forma que tenemos hoy de hacer ciudades. Las doscientas hectáreas de su ámbito no se están transformando de un día para otro, a raíz grandes acontecimientos, como pasó con los sectores cercanos de la Villa Olímpica y

Diagonal Mar. No es una ciudad especializada, hecha con grandes parches monofuncionales, solo de casas o solo de oficinas. Tampoco es una ciudad homogénea, de ventanas repetidas, hecha de grandes hileras de casetas adosadas o toda ella de cristales reflectantes. No es una ciudad de nueva planta, que depreda territorio o hace tabula rasa con todo cuanto encuentra a su paso, ni una ciudad marginal, periférica o mal conectada.

Es una ciudad que se va haciendo poco a poco, sobre la marcha, conjugando usos mixtos y arquitecturas contrastadas, vestigios del pasado con novedades de la más rabiosa actualidad. Es una forma inacabada, vinculada con grandes infraestructuras, bañada por el litoral y muy cerca de la plaza de las Glòries, el centro neurálgico que Ildefons Cerdà previó para Barcelona. Es la reinterpretación, después de ciento cincuenta años, de su revolucionario Eixample, que, con voluntad democrática e igualitaria, entendía la ciudad como una fuente de progreso, de higiene, de servicios y de trabajo. De aquel socialismo utópico que vio en el Poblenou la posibilidad de una Nueva Icaria, queda el apoyo de la retícula. Ahora, con el legado de la memoria obrera y cooperativa del barrio y entendiendo como oportunidad la obsolescencia de sus fábricas abandonadas, tendría que ser posible que la ciudad pueda ser un lugar donde vivir y ganarse la vida. ¿Lo estamos haciendo bien?

POBLENOU LA CIUDAD PRODUCTIVA

- 1 Plaza Prim
- 2 Mercado del Poblenou
- 3 Rambla del Poblenou
- 4 Flor de Maig
- 5 La Farinera "La Asunción"
- 6 Antigua fàbrica "Vapor Lluïl"
- 7 Calle Llacuna / Pere IV
- 8 Fundació Vila Casas
- 9 Edificios de nueva construcción: Media-TIC, RNE, Indra, entre otros
- 10 Museu del Disseny de Barcelona (DHUB)
- 11 Plaça de les Glòries

